

#2. "THE MUSIC OF THE NEW PLACE"

2. ȚIGANII ÎN ISTORIE

Țigani (sau romi sau sinti) (vezi FOTO mai jos) au fost – și în unele cazuri sunt și astăzi – oameni itineranți. Deși nu au propria istorie înregistrată, ipoteza originii lor indiene este verificată prin studii istorice și genetice. Mai precis, se observă că sunt strâns legate de populațiile Rajput și Punjabi - populații situate în zonele dintre India și Pakistan.

<https://archive.org/details/WeAreRoma>

Cum, când și exact de ce s-au mutat țiganii nu este pe deplin documentat istoric. Cu toate acestea, dovezile istorice dovedesc așezarea țiganilor în Imperiul Bizantin în jurul secolelor X-XI, adică acum o mie de ani. Vastul și bogatul Imperiu Bizantin de atunci, care se extindea până în Orientul Apropiat, era evident una dintre cele mai de bază destinații ale acelei vremuri, pentru cei care căutau o avere mai bună. Dar ce s-a întâmplat cu muzica țiganilor și cum au supraviețuit ei muzical?

Probabil că toți am auzit de cel puțin o muzică? specii cu porecla de țigan care se află în Europa. Țiganii s-au mutat din Asia Centrală-Sud spre Est și, în cele din urmă, rămân până astăzi o parte exclusivă și, în același timp, foarte importantă a istoriei muzicii populare europene. În această hartă (vezi HARTA 1) vedem răspândirea dialectelor romani în Europa. Dacă ne gândim că nu poate exista mișcare a limbajului fără muzică?, dar și invers, atunci putem defini cumva regiunea nordului Balcanilor drept punctul central al diasporei.

(O hartă a dialectelor romani, adaptată din Matras (2002 Romani: A linguistic introduction, Cambridge, Cambridge University Press), care arată cele trei centre ale sale de inovare lingvistică: sud-est, sinti-finlandeză sau nord-vest central și vlah.)

Nu este o coincidență că muzica țigănească a fost în mare măsură asociată sau uneori identificată cu muzica balcanică sau cu muzica vecină. Țări precum România, Serbia și Ungaria din motive istorice, precum și sociale (cum ar fi integrarea lentă în Occidentul modelul social și tehnologic combinat cu situația politică a socialismului, unde au fost izolate într-un fel de influențele culturale externe), au muzica țigănească tradiția ca parte cheie a tuturor tradițiilor muzicale populare întâlnite în fiecare țară.

Un alt element istoric, care întărește prezența țiganilor în această zonă, este fenomenul sclaviei țiganilor în principatele autonome dunărene ale Țării Românești și Moldovei care a durat din secolul al XVI-lea - cu domnitorul oferind mănăstiri sclavi țigani - până pe la jumătatea anului. al XIX-lea, că țiganii au fost eliberați în Moldo-Valahia. În aceste condiții de sclavie comunicarea culturală între țigani și localnici era extrem de superficială. Țiganii trăiau la margine, fără a se putea integra sau asimila de către populația locală.

Fenomenul izolării țiganilor continuă să existe și astăzi ca fapt istoric. Discriminarea socială, degradarea umanitară și identificarea lor atemporală cu ceva ca „străin” (care nu au dreptul de proprietate rasială într-un loc) sunt elemente care guvernează încă atitudinea societății umane față de țiganii din întreaga lume. Dar poate că această izolare și marginalizare a fost cauza și forța motrice, pentru a-și crea treptat propriul cod expresiv muzical. Combinând datele muzicale existente ale noului lor loc de reședință cu memoria subconștientă muzicală profundă a locului lor original de origine.